

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДНІПРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА ТА ІННОВАЦІЙНОЇ ОСВІТИ
Кафедра кримінально-правових дисциплін**

**РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО
ЗАКОНОДАВСТВА**

Назва освітньо-професійної програми	Правоохоронна діяльність
Рівень вищої освіти	другий (магістерський)
Галузь знань	26 Цивільна безпека
Спеціальність	262 Правоохоронна діяльність
Вид навчальної дисципліни	обов'язкова
Мова викладання	українська
Рік навчання	перший (денна, заочна)

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ
протокол від 30.08.2024 № 17

СХВАЛЕНО

Вченою радою Навчально-
наукового інституту права та
інноваційної освіти
протокол від 16.08.2024 № 12

ПОГОДЖЕНО

Гарант освітньої програми «Правоохоронна діяльність»

Володимир ШАБЛИСТИЙ

Розглянуто на засіданні кафедри кримінально-правових дисциплін Навчально-наукового інституту права та інноваційної освіти
протокол від 15.08.2024 № 2

Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства. Робоча програма навчальної дисципліни. Дніпро: Дніпровський державний університет внутрішніх справ, 2024. 34 с.

РОЗРОБНИКИ:

1. професор кафедри кримінально-правових дисциплін Навчально-наукового інституту права та інноваційної освіти Дніпровського державного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор Гритенко Оксана Анатоліївна;

РЕЦЕНЗЕНТИ:

1. директор Науково-дослідного інституту проблем досудового розслідування, доктор юридичних наук, професор Бабікова Олена Сергіївна;
2. завідувач кафедри кримінального права і процесу юридичного факультету Ужгородського національного університету, кандидат юридичних наук, доцент Ступник Ярослав Валерійович.

**Лист оновлення та перезатвердження
робочої програми навчальної дисципліни**
(додаток 1.1. до Робочої програми навчальної дисципліни)

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Характеристика навчальної дисципліни	
	денна форма здобуття вищої освіти	заочна форма здобуття вищої освіти
Кількість кредитів ЄКТС	4	4
Загальна кількість годин	120	120
Рік підготовки	1	1
Семестр	1	1
Лекції	20	4
Семінарські заняття	14	4
Практичні заняття	6	2
Самостійна робота	80	110
Індивідуальні завдання (курсова робота)	-	-
Підсумковий семестровий контроль	екзамен	екзамен

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою вивчення навчальної дисципліни «Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства» є: засвоєння поняття, підстав та принципів застосування кримінального законодавства взагалі, а також актуальних питань застосування приписів кримінального законодавства щодо окремих типів діянь, передбачених КК України, використовуючи знання, отримані під час вивчення Загальної та Особливої частин кримінального права; прищеплення вміння правильного застосування знань, одержаних під час вивчення кримінального права та інших галузей права, у процесі застосування кримінального законодавства; формування ціннісних орієнтирів відповідно до ідеалів гуманізму, демократії, соціальної справедливості, поваги до особи; виховувати активну громадянську позицію; сприяння усвідомленню ролі та значення правоохоронної діяльності в розбудові та зміцненні української держави; формувати у працівників правоохоронних органів високого рівню правової свідомості та правової культури, професійних та особистісних якостей.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є система загальних наукових знань про окремі найбільш актуальні питання практичного застосування приписів кримінального законодавства України щодо окремих категорій кримінальних правопорушень, за якими здійснюють досудове розслідування органи Національної поліції України.

Очікувані результати навчання: здобувачі вищої освіти повинні знати поняття, зміст, види, підстави, принципи та правила застосування закону про кримінальну відповідальність; відповідний понятійний апарат, що використовується в чинному кримінальному законодавстві; завдання та

значення кримінально-правової кваліфікації. Здобувач вищої освіти повинен вміти: вільно орієнтуватися в структурі чинного Кримінального кодексу України, вміти здійснювати в ньому пошук та систематизацію кримінально-правових норм; здійснювати кваліфікацію кримінальних правопорушень, виявляти та ідентифікувати з використанням правової термінології ознаки складу кримінального правопорушення; здійснювати розмежування суміжних складів кримінальних правопорушень, а також відмежування кримінальних правопорушень від інших видів правопорушень; застосовувати положення закону про кримінальну відповідальність, якими визначено обставини, що виключають кримінальну протиправність діяння; визначати правові наслідки вчинення кримінальних правопорушень, а також суспільно небезпечних діянь з ознаками кримінальних правопорушень: форму кримінальної відповідальності, обмежувальні та інші заходи кримінально-правового характеру, заходи кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб; використовувати дані аналізу судової та слідчої практики при вирішенні практичних завдань.

Вивчення дисципліни забезпечує формування компетентностей за освітньою програмою:

Інтегральна компетентність – здатність розв’язувати складні задачі і проблеми у сфері правоохоронної діяльності та/або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

Загальні компетентності:

ЗК1 – здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК2 – здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК3 – здатність спілкуватися іноземною мовою.

ЗК5 – здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК7 – здатність до адаптації та дії в новій ситуації.

ЗК8 – здатність приймати обґрунтовані рішення.

ЗК9 – здатність генерувати нові ідеї (креативність).

ЗК10 – здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

Спеціальні компетентності:

СК1 – здатність брати участь у розробленні та кваліфіковано застосовувати нормативно-правові акти в різних сферах юридичної діяльності, реалізовувати норми матеріального й процесуального права в професійній діяльності.

СК2 – здатність забезпечувати законність та правопорядок, безпеку особистості, суспільства, держави в межах виконання своїх посадових обов’язків.

СК3 – здатність виявляти та аналізувати причини та умови, що сприяють вчиненню кримінальних та адміністративних правопорушень, вживати заходи

для їх усунення.

СК5 – здатність давати кваліфіковані юридичні висновки й консультації в конкретних сферах юридичної діяльності.

СК15 – здатність вживати заходів з метою запобігання, виявлення та припинення адміністративних і кримінальних правопорушень, заходів, спрямованих на усунення загроз приватним та публічним інтересам людини й держави.

Пререквізити та постреквізини дисципліни: «Теорія держави і права», «Кримінальне право», «Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства», «Кримінологія», «Кримінально-виконавче право», «Адміністративне право», «Цивільне право», «Екологічне право», «Кримінальний процес», «Криміналістика». «Актуальні проблеми застосування кримінального процесуального законодавства».

Пререквізити: при засвоєнні цього курсу необхідно використовувати знання, отримані в процесі вивчення таких юридичних дисциплін як «Теорія держави і права», «Кримінальне право», «Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства», «Кримінологія», «Кримінально-виконавче право», «Адміністративне право», «Цивільне право», «Екологічне право», «Кримінальний процес», «Криміналістика».

Постреквізити: «Актуальні проблеми застосування кримінального процесуального законодавства».

Здобувачі вищої освіти повинні продемонструвати такі **результати навчання:**

РН1 – зрозуміло і недвозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію до фахівців і нефахівців; зокрема, під час публічних виступів, дискусій, проведення занять.

РН4 – узагальнювати практичні результати роботи і пропонувати нові рішення, з урахуванням цілей, обмежень, правових, соціальних, економічних та етичних аспектів.

РН5 – аналізувати умови і причини вчинення правопорушень, визначати шляхи їх усунення.

РН11 – розробляти та кваліфіковано застосовувати нормативно-правові акти в різних сферах юридичної діяльності, реалізовувати норми матеріального й процесуального права в професійній діяльності.

РН12 – надавати кваліфіковані юридичні висновки й консультації в конкретних сферах юридичної діяльності.

РН19 – аналізувати обстановку, рівень потенційних загроз та викликів, прогнозувати розвиток дій правопорушників, вживати заходів з метою запобігання, виявлення та припинення правопорушень.

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ТЕМА 1. ОСНОВНІ ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ЗАГАЛЬНОЇ ЧАСТИНИ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА.

Значення виокремлення Загальної частини у кримінальному законі. Проблемні питання кримінально-правового ризику. Сутність зміст, форми, види та ознаки кримінально-правового ризику. Проблемні питання визначення оціночних категорій, які містяться у кримінальному законодавстві.

Проблеми розуміння сутності об'єкта кримінального правопорушення в контексті сучасної доктрини кримінального права. Значення правильного визначення об'єкта кримінального правопорушення для застосування кримінального законодавства.

Гносеологічне та соціально-правове значення складу кримінального правопорушення. Значення складу кримінального правопорушення для правильного застосування кримінального законодавства. Проблеми тлумачення оціночних категорій кримінального закону. Дослідження понять «співучасть у кримінальному правопорушенні» та «причинний зв'язок», «необхідна оборона», «темпоральна дія проміжного закону», «звільнення від покарання». Дослідження проблеми взаємообумовленості санкцій та категорій кримінальних правопорушень, інституту примирення винного і потерпілого, подвійної форми вини.

ТЕМА 2. ОСНОВНІ ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ ПРОБЛЕМИ ОСОБЛИВОЇ ЧАСТИНИ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА.

Соціально-економічний та технологічний комплекс причин виникнення нових складів кримінальних правопорушень. Розкриття причин загострення криміногенної ситуації та виникнення нових складів кримінальних правопорушень в останні роки. Перерозподіл влади, як наслідок перебудовчих процесів. Трансформаційні процеси, як причина розвитку злочинності та появи її нових форм та методів діяльності. Першопричини зростання злочинності. Завдання аналітичної роботи щодо більш глибокої систематизації положень чинного Кримінального кодексу України. Розгляд положень проєкту Кримінального кодексу України.

Окремі проблеми термінології та правозастосування норм Особливої частини Кримінального кодексу України. Проблеми кримінальної відповідальності за насилля в сім'ї та торгівлю людьми. Економічні кримінальні правопорушення та кримінальні правопорушення у сфері економіки в контексті пропозицій виділення в окремий розділ КК України кримінальних правопорушень у сфері підприємницької. Реформування кримінального законодавства в умовах воєнного стану.

ТЕМА 3. ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА У РАЗІ ПОПЕРЕДНЬОЇ КРИМІНАЛЬНО ПРОТИПРАВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.

Правильне встановлення стадії вчинення кримінального правопорушення та його значення для правильного застосування кримінального законодавства. «Стадія виявлення умислу» і можливості застосування кримінального законодавства.

Стадія готування до кримінального правопорушення. Застосування кримінального законодавства щодо діянь особи на цій стадії. Стадія замаху на вчинення кримінального правопорушення. Застосування кримінального законодавства щодо діянь особи на цій стадії. Переростання стадії готування до кримінального правопорушення у стадію замаху на кримінальне правопорушення. Застосування кримінального законодавства щодо діянь особи на стадії замаху.

Застосування кримінального законодавства у разі закінченого кримінального правопорушення. Визначення моменту закінчення окремих видів кримінальних правопорушень.

Застосування кримінального законодавства щодо діянь особи за наявності добровільної відмови від доведення кримінального правопорушення до кінця. Дійове каяття, його відмінність від добровільної відмови від доведення кримінального правопорушення до кінця. Застосування кримінального законодавства щодо діянь особи в таких випадках.

ТЕМА 4. ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА У РАЗІ ВЧИНЕННЯ ОСОБОЮ ДЕКІЛЬКОХ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ.

Загальні засади застосування кримінального законодавства у разі множинності кримінальних правопорушень. Види множинності кримінальних правопорушень. Загальні правила кваліфікації кримінальних правопорушень у разі їхньої множинності.

Одиничний кримінальне правопорушення як структурний елемент множинності кримінальних правопорушень. Види одиничних кримінальних правопорушень. Застосування кримінального законодавства щодо триваючих, продовжуваних і складених кримінальних правопорушень.

Повторність кримінального правопорушення та її ознаки. Види повторності. Фактична повторність: повторність тотожних, однорідних та різнорідних кримінальних правопорушень. Застосування кримінального законодавства у разі наявності в діяннях особи повторності кримінальних правопорушень.

Сукупність кримінальних правопорушень та її ознаки. Види сукупності кримінальних правопорушень. Відмежування ідеальної сукупності від одиничного кримінального правопорушення. Відмежування сукупності кримінальних правопорушень від конкуренції норм. Застосування кримінального законодавства у разі наявності в діяннях особи сукупності кримінальних правопорушень.

Рецидив кримінального правопорушення: поняття та ознаки. Види рецидиву. Застосування кримінального законодавства у разі наявності в діяннях особи рецидиву кримінальних правопорушень.

ТЕМА 5. ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА У РАЗІ СПІВУЧАСТІ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВОПОРУШЕННІ.

Загальні положення застосування кримінального законодавства за наявності кримінальних правопорушень, учинених у співучасті. Ознаки співучасті у кримінальному правопорушенні. Кримінальні правопорушення, при вчиненні яких співучасть не можлива.

Застосування кримінального законодавства щодо різних співучасників із урахуванням їх видів. Види співучасників та їх нормативне визначення. Застосування кримінального законодавства щодо діянь виконавця або співвиконавця кримінального правопорушення. Застосування кримінального законодавства у разі опосередкованого виконавства. Застосування кримінального законодавства щодо діянь організатора кримінального правопорушення. Застосування кримінального законодавства щодо діянь підбурювача до кримінального правопорушення. Застосування кримінального законодавства щодо діянь пособника у вчиненні кримінального правопорушення.

Урахування форм співучасті під час застосування кримінального законодавства. Форми співучасті та їх нормативне визначення. Застосування кримінального законодавства щодо кримінального правопорушення, вчиненого групою осіб без попередньої змови. Застосування кримінального законодавства щодо кримінального правопорушення, вчиненого групою осіб за попередньою змовою. Застосування кримінального законодавства щодо кримінального правопорушення, вчиненого організованою групою. Застосування кримінального законодавства щодо кримінального правопорушення, вчиненого злочинною організацією.

Застосування кримінального законодавства щодо кримінальних правопорушень зі спеціальним суб'єктом. Провокація кримінального правопорушення. Застосування кримінального законодавства за наявності експесу виконавця. Невдале підбурювання та пособництво.

Добровільна відмова співучасників. Добровільна відмова виконавця. Застосування кримінального законодавства щодо дій інших співучасників при добровільній відмові виконавця. Особливості добровільної відмови підбурювача та пособника.

Причетність до кримінального правопорушення та її види. Застосування кримінального законодавства за наявності причетності до кримінального правопорушення.

ТЕМА 6. ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА, ЯКЕ ПЕРЕДБАЧАЄ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ОСНОВ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ.

Загальні положення застосування кримінального законодавства у разі наявності діянь із ознаками злочинів проти основ національної безпеки України. Застосування кримінального законодавства щодо злочинів проти основ національної безпеки у сфері державної безпеки і політичній сфері. Застосування кримінального законодавства щодо злочинів проти основ національної безпеки у сфері державної безпеки, воєнній, інформаційній, економічній і науково-технологічній царинах. Застосування кримінального законодавства щодо злочинів проти основ національної безпеки у сфері державної безпеки, економічній, екологічній і воєнній царинах.

Специфіка застосування окремих приписів кримінального законодавства про злочини проти основ національної безпеки України до громадян України, іноземних громадян, осіб без громадянства. Проблеми застосування кримінального законодавства в умовах воєнного стану.

ТЕМА 7. ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА, ЯКЕ ПЕРЕДБАЧАЄ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я ОСОБИ.

Застосування кримінального законодавства у разі вчинення простого умисного вбивства. Застосування кримінального законодавства у разі вчинення умисного вбивства за наявності обтяжуючих обставин. Застосування кримінального законодавства у разі вчинення вбивства за наявності пом'якшуючих обставин. Застосування кримінального законодавства у разі вбивства, учиненого через необережність. Застосування кримінального законодавства у разі доведення особи до самогубства.

Застосування кримінального законодавства у разі вчинення діянь із ознаками кримінальних правопорушень, що спричиняють шкоду здоров'ю людини. Застосування кримінального законодавства щодо кримінальних правопорушень, які спричиняють шкоду здоров'ю людини, і які вчинюються у сфері охорони життя та здоров'я людини від окремих видів небезпечних інфекційних хвороб. Застосування кримінального законодавства щодо кримінальних правопорушень, що спричиняють шкоду здоров'ю людини, які вчинюються у сфері надання медичних послуг. Застосування кримінального законодавства щодо кримінальних правопорушень, які спричиняють шкоду здоров'ю людини внаслідок залишення особи без допомоги або в результаті неналежного виконання винним своїх обов'язків. Застосування кримінального законодавства щодо кримінальних правопорушень у сфері охорони здоров'я людини, які пов'язані із незаконним розголошенням лікарської таємниці.

ТЕМА 8. ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА, ЯКЕ ПЕРЕДБАЧАЄ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ СТАТЕВОЇ СВОБОДИ ТА СТАТЕВОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ ОСОБИ.

Застосування кримінального законодавства у разі вчинення особою діянь із ознаками зґвалтування. Застосування кримінального законодавства у разі насильницького задоволення статевої пристрасті неприродним способом. Застосування кримінального законодавства у разі вчинення особою примушування до вступу в статевий зв'язок. Застосування кримінального законодавства у випадку статевих зносин із особою, яка не досягла статевої зрілості. Застосування кримінального законодавства в разі розбещення неповнолітніх.

ТЕМА 9. ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА, ЯКЕ ПЕРЕДБАЧАЄ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ, БЕЗПЕКИ РУХУ ТА ЕКСПЛУАТАЦІЇ ТРАНСПОРТУ.

Застосування кримінального законодавства в разі вчинення крадіжки. Застосування кримінального законодавства в разі вчинення грабежу. Застосування кримінального законодавства в разі розбою. Застосування кримінального законодавства у випадку викрадення електричної або теплової енергії шляхом її самовільного використання. Застосування кримінального законодавства в разі вчинення вимагання. Застосування кримінального законодавства в разі шахрайства. Застосування кримінального законодавства у випадку вчинення привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем. Застосування кримінального законодавства в разі заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою. Застосування кримінального законодавства у випадку незаконного привласнення особою знайденого або чужого майна, що випадково опинилося у неї. Застосування кримінального законодавства в разі придбання, отримання, зберігання чи збут майна, одержаного кримінальне протиправним шляхом. Застосування кримінального законодавства в разі самовільного зайняття земельної ділянки або самовільного будівництва.

Застосування кримінального законодавства в разі умисного знищення або пошкодження майна. Застосування кримінального законодавства в разі умисного пошкодження об'єктів електроенергетики. Застосування кримінального законодавства у випадку погрози знищення майна. Застосування кримінального законодавства в разі необережного знищення або пошкодження майна. Застосування кримінального законодавства у випадку порушення обов'язків щодо охорони майна.

Застосування кримінального законодавства в разі вчинення кримінального правопорушення проти встановленого порядку керування або експлуатації транспортних засобів: Порушення правил безпеки руху або експлуатації залізничного, водного чи повітряного транспорту. Викрадення або захоплення залізничного рухомого складу повітряного, морського чи

річкового судна. Порушення правил повітряних польотів. Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами. Незаконне заволодіння транспортним засобом.

Застосування кримінального законодавства в разі вчинення кримінальних правопорушень проти встановленого порядку забезпечення функціонування транспорту: Пошкодження шляхів сполучання й транспортних засобів. Блокування транспортних комунікацій, а також захоплення транспортного підприємства. Примушення працівника транспорту до невиконання своїх службових обов'язків. Порушення правил використання повітряного простору. Самовільне, без нагальної потреби, зупинення поїзда. Випуск в експлуатацію Порушення правил, норм й стандартів, що стосуються убезпечення дорожнього руху. Порушення чинних на транспорті правил. Пошкодження об'єктів магістральних нафто-, газо- та нафтопродуктопроводів.

Застосування кримінального законодавства в разі вчинення кримінальних правопорушень проти встановленого порядку поведінки на водних шляхах: Ненадання допомоги судну та особам, які зазнали лиха.

ТЕМА 10. ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА, ЯКЕ ПЕРЕДБАЧАЄ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ ПРОТИ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ ТА ПРОТИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ.

Застосування кримінального законодавства у випадку створення злочинної організації. Специфіка застосування кримінального законодавства в разі вчинення заздалегідь не обіцяного сприяння учасникам злочинних організацій та укриття їх кримінально протиправної діяльності. Застосування кримінального законодавства у випадку бандитизму. Застосування кримінального законодавства у випадку вчинення кримінальних правопорушень терористичної спрямованості. Застосування правил кримінально-правового компромісу в разі вчинення кримінальних правопорушень проти громадської безпеки.

Застосування кримінального законодавства в разі групового порушення громадського порядку. Застосування кримінального законодавства у випадку масових заворушень. Застосування кримінального законодавства в разі вчинення особою закликів до вчинення дій, що загрожують громадському порядку. Застосування кримінального законодавства у випадку вчинення особою діянь із ознаками хуліганства.

ТЕМА 11. ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА, ЯКЕ ПЕРЕДБАЧАЄ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА КОРУПЦІЙНІ ТА ПОВ'ЯЗАНІ ІЗ КОРУПЦІЄЮ ПРАВОПОРУШЕННЯ.

Застосування кримінального законодавства в разі кримінальних правопорушень проти правомірної діяльності державних установ і недержавних формувань, що вчинюються службовими особами з використанням ними своїх обов'язків (загальні): Зловживання владою або

службовим становищем. Зловживання повноваженнями службовою особою юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми. Перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу. Зловживання повноваженнями особами, які надають публічні послуги. Службова недбалість.

Застосування кримінального законодавства в разі кримінальних правопорушень проти авторитету державного апарату, апарату підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності і пов'язані з ними (неправомірна вигода): Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою. Вимагання неправомірної вигоди. Значення розміру неправомірної вигоди для кваліфікації. Пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди службовій особі. Підкуп службової особи юридичної особи приватного права незалежно від організаційно-правової форми. Службове підроблення.

ТЕМА 12. ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА, ЯКЕ ПЕРЕДБАЧАЄ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ВІЙСЬКОВІ КРИМІНАЛЬНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ.

Застосування кримінального законодавства в разі кримінальних правопорушень проти порядку підлеглості та військової честі: Непокора. Невиконання наказу. Опір начальникові або примушування його до порушення службових обов'язків. Погроза або насильство щодо начальника.

Застосування кримінального законодавства в разі кримінальних правопорушень проти порядку проходження військової служби: Самовільне залишення військової частини або місця служби. Дезертирство. Ухилення від військової служби шляхом самоскалічення або іншим способом.

Застосування кримінального законодавства в разі кримінальних правопорушень проти порядку користування військовим майном та його збереження: Викрадення, привласнення, вимагання військовослужбовцем зброї, бойових припасів, вибухових, інших бойових речовин, засобів пересування, військової та спеціальної техніки чи іншого військового майна, а також заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем. Умисне знищення або пошкодження військового майна. Необережне знищення або пошкодження військового майна. Порушення правил поводження зі зброєю, а також із речовинами і предметами, що становлять підвищену небезпеку для оточення.

Застосування кримінального законодавства в разі кримінальних правопорушень проти безпеки руху та експлуатації військової техніки: Порушення правил водіння або експлуатації машин. Порушення правил польотів або підготовки до них. Порушення правил кораблеводіння.

Застосування кримінального законодавства в разі кримінальних правопорушень проти порядку несення окрема видів військової служби: Порушення статутних правил вартової служби чи патрулювання. Порушення статутних правил несення прикордонної служби. Порушення статутних

правил несення бойового чергування. Порушення статутних правил внутрішньої служби.

Застосування кримінального законодавства в разі кримінальних правопорушень проти порядку збереження військової таємниці: Розголошення відомостей військового характеру, що становлять державну таємницю, або втрата документів чи матеріалів, що містять такі відомості.

Застосування кримінального законодавства в разі кримінальних правопорушень проти авторитету і правомірної діяльності військових формувань і правоохоронних органів: Недбале ставлення до військової служби.

Застосування кримінального законодавства в разі кримінальних правопорушень проти порядку ведення бойових дій, вимог законів і звичаїв війни. Здача або залишення ворогові засобів ведення війни. Залишення гинучого військового корабля. Самовільне залишення поля бою або відмова діяти зброєю. Добровільна здача в полон. Мародерство. Насильство над населенням у районі воєнних дій. Погане поводження з військовополоненими. Незаконне використання символіки Червоного Хреста і Червоного Півмісяця та зловживання ними. Особливості застосування кримінального законодавства за військові кримінальні правопорушення в умовах воєнного стану.

4. СТРУКТУРА ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ДЕННА ФОРМА НАВЧАННЯ

Теми та план лекційних занять

Назва теми лекційного заняття	План лекційного заняття	Кількість годин
Тема № 3. Проблеми застосування кримінального законодавства у разі попередньої кримінально протиправної діяльності.	1. Попередня кримінально протиправна діяльність: поняття, види, значення для кваліфікації. 2. Застосування кримінального законодавства на стадії готування до кримінального правопорушення. 3. Застосування кримінального законодавства на стадії замаху на кримінальне правопорушення. 4. Добровільна відмова при кримінально протиправній діяльності	2
Тема № 4. Проблеми застосування кримінального законодавства у разі вчинення особою декількох кримінальних правопорушень.	1. Поняття множинності у кримінальному праві. 2. Види множинності. 3. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень при повторності. 4. Особливості кваліфікації кримінальних правопорушень при сукупності та рецидиву.	2
Тема № 5. Проблеми застосування	1. Поняття співучасті у кримінальному праві. 2. Види співучасників. 3. Особливості кримінальної відповідальності	2

кримінального законодавства у разі співучасті у кримінальному правопорушенні.	співучасників. 4. Особливості кримінальної відповідальності при добровільній відмові організатора від вчинення кримінального правопорушення.	
Тема № 6. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти національної безпеки	1. Загальна характеристика Розділу I Особливої частини КК України. 2. Новели законодавства про кримінальну відповідальність щодо посягань на національну безпеку. 3. Проблемні питання кваліфікації колабораційної діяльності.	2
Тема № 7. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти життя та здоров'я особи.	1. Загальні питання кваліфікації кримінальних правопорушень проти життя та здоров'я особи. 2. Кваліфікація кримінальних правопорушень проти життя особи (статті 115–120, 129 КК). 3. Кваліфікація кримінальних правопорушень проти здоров'я особи (статті 121–128, 130 і 133 КК). 4. Кваліфікація тілесних ушкоджень (статті 121–125 і 128 КК). 5. Кваліфікація завдання фізичних або моральних страждань (статті 126 і 127 КК). 6. Кваліфікація зараження соціальними хворобами (статті 130 і 133 КК). 7. Кваліфікація злочинів, що ставлять у небезпеку життя та здоров'я особи (статті 131, 132, 134–145 КК). 8. Кваліфікація кримінальних правопорушень у медичній сфері (статті 131, 132, 138–145 КК). 9. Кваліфікація інших кримінальних правопорушень (статті 134–137 КК).	2
Тема № 8. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти статевої свободи та статевої недоторканості особи.	1. Загальні питання кваліфікації кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи. 2. Кваліфікація кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи, пов'язаних із застосуванням насильства(статті 152, 153, 154 КК). 3. Кваліфікація кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи, не пов'язаних із застосуванням насильства(статті 155, 156, 156-1 КК).	2
Тема № 9. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке	1. Загальні питання кваліфікації кримінальних правопорушень проти власності. 2. Кваліфікація корисливих кримінальних правопорушень, пов'язаних з оберненням чужого майна на користь винного чи інших осіб (статті 185–	2

передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти власності, безпеки руху та експлуатації транспорту	187, 188-1–191 КК). 3. Кваліфікація корисливих кримінальних правопорушень, не пов'язаних з оберненням чужого майна на користь винного чи інших осіб (статті 192, 193, 198 КК). 4. Кваліфікація некорисливих кримінальних правопорушень (статті 194–197 КК). 5. Загальні питання кваліфікації кримінальних правопорушень проти безпеки руху та експлуатації транспорту. 6. Кваліфікація кримінальних правопорушень, що посягають на безпеку руху або експлуатації залізничного, водного чи повітряного транспорту (статті 276, 276¹, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285 КК); 7. Кваліфікація кримінальних правопорушень, що посягають на безпеку руху або експлуатації автомобільного і міського електротранспорту (статті 286, 287, 288, 289, 290 КК); 8. Кваліфікація інших кримінальних правопорушень, що посягають на безпечну роботу транспорту (статті 291, 292 КК).	
Тема № 10. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти громадської безпеки та проти громадського порядку	1. Загальні проблемні питання кваліфікації кримінальних правопорушень проти громадської безпеки 2. Проблемні питання кваліфікації кримінальних правопорушень, пов'язаних з тероризмом (ст. ст. 259 і 266 КК). 3. Проблемні питання кваліфікації кримінальних правопорушень, що порушують правила поведінки з предметами, які становлять підвищену суспільну небезпеку (ст. ст. 262–265, 267–269 КК). 4. Проблемні питання кваліфікації кримінальних правопорушень, пов'язаних з порушенням спеціальних правил (ст. ст. 261 та 270 КК). 5. Загальні питання кваліфікації кримінальних правопорушень проти громадського порядку та моральності. 6. Кваліфікація кримінальних правопорушень проти громадського порядку (статті 294–296 КК). 7. Кваліфікація кримінальних правопорушень проти моральності (статті 297–304 КК).	2
Тема № 11. Проблеми застосування законодавства, яке передбачає відповідальність за корупційні та пов'язані із корупцією правопорушення	1. Кримінальна відповідальність юридичних осіб за корупцію в Україні: за і проти. 2. Поняття корупції і корупційних кримінальних правопорушень. 3. Корупційні кримінальні правопорушення: проблемні питання щодо поняття та видів. 4. Кримінальні правопорушення, пов'язані із корупцією: проблемні питання щодо поняття та видів. 5. Предмети корупційних і пов'язаних з корупцією кримінальних правопорушень. Визначення їх видів. 6. Проблеми визначення та видів неправомірної	2

	вигоди. 7. Проблеми встановлення суб'єктів корупційних і пов'язаних з корупцією кримінальних правопорушень, їх видів.	
Тема № 12. Проблеми застосування законодавства, яке передбачає відповідальність за військові кримінальні правопорушення	1. Загальні положення щодо кримінальних правопорушень проти встановленого порядку несення військової служби (військові кримінальні правопорушення): деякі проблемні питання. 2. Проблеми кваліфікації деяких кримінальних правопорушень проти порядку підлеглості та військової гідності 3. Проблеми кваліфікації деяких кримінальних правопорушень проти порядку проходження військової служби. 4. Проблеми кваліфікації кримінальних правопорушень проти порядку збереження та користування військовим майном 5. Проблеми кваліфікації кримінальних правопорушень проти порядку експлуатації військової техніки. 6. Проблеми кваліфікації кримінальних правопорушень проти порядку несення бойового чергування та інших спеціальних служб. 7. Проблеми кваліфікації військових кримінальних правопорушень проти порядку несення військової служби на полі бою, в районі бойових дій та в інших надзвичайних ситуаціях. 8. Проблеми кваліфікації кримінальних правопорушень, відповідальність за які передбачена міжнародними конвенціями.	2

Теми семінарських занять

Назва теми семінарського заняття	Кількість годин
Тема № 1. Основні теоретичні проблеми загальної частини кримінального законодавства.	2
Тема № 2. Основні теоретичні проблеми особливої частини кримінального законодавства.	2
Тема № 3. Проблеми застосування кримінального законодавства у разі попередньої кримінально протиправної діяльності.	2
Тема № 4. Проблеми застосування кримінального законодавства у разі вчинення особою декількох кримінальних правопорушень.	2
Тема № 5. Проблеми застосування кримінального законодавства у разі співучасті у кримінальному правопорушенні.	2
Тема № 6. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти національної безпеки	2
Тема № 8. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти статевої свободи та статевої недоторканості особи	2

Теми практичних занять

Назва теми практичного заняття	Кількість годин
Тема № 7. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти життя та здоров'я особи.	2
Тема № 11. Проблеми застосування законодавства, яке передбачає відповідальність за корупційні та пов'язані із корупцією правопорушення	2
Тема № 12. Проблеми застосування законодавства, яке передбачає відповідальність за військові кримінальні правопорушення	2

Теми для самостійної роботи

Назва теми самостійної роботи	Кількість годин
Тема № 1. Основні теоретичні проблеми загальної частини кримінального законодавства.	6
Тема № 2. Основні теоретичні проблеми особливої частини кримінального законодавства.	4
Тема № 3. Проблеми застосування кримінального законодавства у разі попередньої кримінально протиправної діяльності.	10
Тема № 4. Проблеми застосування кримінального законодавства у разі вчинення особою декількох кримінальних правопорушень.	10
Тема № 5. Проблеми застосування кримінального законодавства у разі співучасті у кримінальному правопорушенні.	10
Тема № 6. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти національної безпеки	10
Тема № 7. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти життя та здоров'я особи.	4
Тема № 8. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти статевої свободи та статевої недоторканості особи	4
Тема № 9. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти власності, безпеки руху та експлуатації транспорту	4
Тема № 10. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти громадської безпеки та проти громадського порядку	4
Тема № 11. Проблеми застосування законодавства, яке передбачає відповідальність за корупційні та пов'язані із корупцією правопорушення	4
Тема № 12. Проблеми застосування законодавства, яке передбачає відповідальність за військові кримінальні правопорушення	10

ЗАОЧНА ФОРМА НАВЧАННЯ

Теми та план лекційних занять

Назва теми лекційного заняття	План лекційного заняття	Кількість годин
Тема № 5. Проблеми	1. Поняття співучасті у кримінальному праві. 2. Види співучасників.	2

застосування кримінального законодавства у разі співучасті у кримінальному правопорушенні.	3. Особливості кримінальної відповідальності співучасників. 4. Особливості кримінальної відповідальності при добровільній відмові організатора від вчинення кримінального правопорушення.	
Тема № 7. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти життя та здоров'я особи.	1. Загальні питання кваліфікації кримінальних правопорушень проти життя та здоров'я особи. 2. Кваліфікація кримінальних правопорушень проти життя особи (статті 115–120, 129 КК). 3. Кваліфікація кримінальних правопорушень проти здоров'я особи (статті 121–128, 130 і 133 КК). 4. Кваліфікація тілесних ушкоджень (статті 121–125 і 128 КК). 5. Кваліфікація завдання фізичних або моральних страждань (статті 126 і 127 КК). 6. Кваліфікація зараження соціальними хворобами (статті 130 і 133 КК). 7. Кваліфікація злочинів, що ставлять у небезпеку життя та здоров'я особи (статті 131, 132, 134–145 КК). 8. Кваліфікація кримінальних правопорушень у медичній сфері (статті 131, 132, 138–145 КК). 9. Кваліфікація інших кримінальних правопорушень (статті 134–137 КК).	2

Теми семінарських занять

Назва теми семінарського заняття	Кількість годин
Тема № 1. Основні теоретичні проблеми загальної частини кримінального законодавства.	2
Тема № 5. Проблеми застосування кримінального законодавства у разі співучасті у кримінальному правопорушенні.	2

Теми практичних занять

Назва теми практичного заняття	Кількість годин
Тема № 7. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти життя та здоров'я особи.	2

Теми для самостійної роботи

Назва теми для самостійного заняття	Кількість годин
Тема № 1. Основні теоретичні проблеми загальної частини кримінального законодавства.	15
Тема № 2. Основні теоретичні проблеми особливої частини кримінального законодавства.	15
Тема № 3. Проблеми застосування кримінального законодавства у разі попередньої кримінально протиправної діяльності.	10
Тема № 4. Проблеми застосування кримінального законодавства у разі вчинення особою декількох кримінальних правопорушень.	10

Тема № 5. Проблеми застосування кримінального законодавства у разі співучасті у кримінальному правопорушенні.	10
Тема № 6. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти національної безпеки	10
Тема № 7. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти життя та здоров'я особи.	6
Тема № 8. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти статевої свободи та статевої недоторканості особи	4
Тема № 9. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти власності, безпеки руху та експлуатації транспорту	4
Тема № 10. Проблеми застосування кримінального законодавства, яке передбачає відповідальність за кримінальні правопорушення проти громадської безпеки та проти громадського порядку	6
Тема № 11. Проблеми застосування законодавства, яке передбачає відповідальність за корупційні та пов'язані із корупцією правопорушення	10
Тема № 12. Проблеми застосування законодавства, яке передбачає відповідальність за військові кримінальні правопорушення	10

5. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ТА ЗАВДАНЬ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ

1. Зміст та обсяг поняття кримінально-правової кваліфікації.
2. Процес кримінально-правової кваліфікації та її результат.
3. Структура кримінально-правової кваліфікації.
4. Поняття та види підстав кримінально-правової кваліфікації.
5. Поняття та види принципів кримінально-правової кваліфікації.
6. Поняття колізії та конкуренції в кримінальному праві.
7. Види колізій у кримінальному праві.
8. Види конкуренції в кримінальному праві та способи її вирішення.
9. Відмежування кримінальних правопорушень у ході кримінально-правової кваліфікації.
10. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо умисного вбивства без обтяжуючих та пом'якшуючих обставин.
11. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо умисних вбивств за обтяжуючих обставин.
12. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо вбивств за пом'якшуючих обставин.
13. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо вбивства через необережність.
14. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо доведення до самогубства.
15. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо умисного тяжкого тілесного ушкодження.

16. Відмежування тяжкого тілесного ушкодження, що спричинило смерть потерпілого, від умисного вбивства та вбивства через необережність.

17. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо інших видів умисних тілесних ушкоджень.

18. Відмежування тілесних ушкоджень від побоїв та мордування при кваліфікації.

19. Відмежування кримінальних правопорушень проти здоров'я особи від суміжних кримінальних правопорушень.

20. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо незаконного позбавлення волі або викрадення людини.

21. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо захоплення заручників.

22. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо торгівлі людьми.

23. Відмежування торгівлі людьми від суміжних складів кримінальних правопорушень.

24. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо зґвалтування.

25. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо сексуального насильства.

26. Відмежування сексуального насильства від зґвалтування.

27. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо примушування до вступу в статевий зв'язок.

28. Відмежування примушування до вступу в статевий зв'язок від зґвалтування та сексуального насильства.

29. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо статевих зносин з особою, яка не досягла шістнадцятирічного віку.

30. Питання відмежування статевих зносин з особою, яка не досягла шістнадцятирічного віку від зґвалтування та сексуального насильства.

31. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо розбещення неповнолітніх.

32. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо крадіжки.

33. Відмежування крадіжки від незаконного привласнення особою знайденого або чужого майна, що випадково опинилося в неї.

34. Відмежування крадіжки від шахрайства.

35. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо викрадання чужого майна шляхом грабежу.

36. Відмінність грабежу від крадіжки, вимагання та розбою.

37. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо розбою.

38. Відмежування розбою від насильницького грабежу і бандитизму.

39. Відмінність розбою від вимагання.

40. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо викрадання майна шляхом шахрайства.

41. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо шахрайства в сукупності з підробкою і використанням підроблених документів.

42. Відмінність викрадення шляхом шахрайства від заподіяння майнової шкоди шляхом обману чи зловживання довірою.

43. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо вимагання.

44. Відмежування вимагання від грабежу та розбою, також інших суміжних кримінальних правопорушень.

45. Кримінально-правове значення кваліфікуючих ознак викрадення під час кваліфікації.

46. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо умисного знищення або пошкодження майна.

47. Відмінність умисного знищення або пошкодження майна від умисного пошкодження об'єктів електроенергетики, пошкодження шляхів сполучення і транспортних засобів, хуліганства.

48. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо кримінальних правопорушень, пов'язаних зі створенням стійких злочинних об'єднань або участі в них.

49. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо терористичних кримінальних правопорушень.

50. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо кримінальних правопорушень, пов'язаних з незаконним поводженням зі зброєю та іншими небезпечними предметами.

51. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо кримінальних правопорушень, що порушують правила, які забезпечують громадську безпеку.

52. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо порушень правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами.

53. Відмежування порушень правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами, від суміжних кримінальних правопорушень та від адміністративних правопорушень.

54. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо незаконного заволодіння транспортним засобом.

55. Питання відмежування незаконного заволодіння транспортним засобом від кримінальних правопорушень проти власності.

56. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо примушування працівника транспорту до невиконання своїх службових обов'язків.

57. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо хуліганства.

58. Відмежування хуліганства від суміжних кримінальних правопорушень.

59. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо ввезення, виготовлення або розповсюдження творів, що пропагують культ насильства й жорстокості, расову, національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію.

60. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо ввезення, виготовлення, збут і розповсюдження порнографічних предметів.

61. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо створення або утримання місць розпусти і звідництва.

62. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо сутенерства або втягнення особи в заняття проституцією.

63. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо втягнення неповнолітніх у протиправну діяльність.

64. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо контрабанди наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів або фальсифікованих лікарських засобів.

65. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо незаконного виробництва, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання чи збуту наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів.

66. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо викрадення, привласнення, вимагання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів чи заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем.

67. Відмежування викрадення, привласнення, вимагання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів чи заволодіння ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем від кримінальних правопорушень проти власності.

68. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо незаконного виробництва, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів без мети збуту.

69. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо незаконного введення в організм наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів.

70. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо схиляння до вживання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів.

71. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо незаконного публічного вживання наркотичних засобів.

72. Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства щодо організації або утримань місць для незаконного вживання, виробництва чи виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів.

6. КРИТЕРІЇ ТА ЗАСОБИ ОЦІНЮВАННЯ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ

ДЛЯ ДЕННОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ		
Поточний контроль (ПК)		Підсумковий контроль
Аудиторна робота	Самостійна робота	ЕКЗАМЕН (Е)
≤ 40	≤ 10	
≤ 50		≤ 50
Підсумкова оцінка у випадку складання екзамену (П) = ПК + Е ≤ 100		

ДЛЯ ЗАОЧНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ		
Поточний контроль (ПК)		Підсумковий контроль
Аудиторна робота	Самостійна робота	ЕКЗАМЕН (Е)
≤ 20	≤ 30	
≤ 50		≤ 50
Підсумкова оцінка у випадку складання екзамену (П) = ПК + Е ≤ 100		

Критерії оцінювання аудиторної роботи здобувачів вищої освіти (денна та заочна форми навчання)

БАЛИ	ПОЯСНЕННЯ
5	Високий рівень компетентностей. Теоретичні питання, винесені на розгляд, засвоєні у повному обсязі; на високому рівні сформовані необхідні практичні навички та вміння; всі навчальні завдання, передбачені планом заняття, виконані в повному обсязі. Під час заняття продемонстрована стабільна активність та ініціативність. Відповіді на теоретичні питання, розв'язання практичних завдань, висловлення власної думки стосовно дискусійних питань ґрунтується на глибокому знанні теоретичних основ.
4	Невисокий рівень компетентностей. Теоретичні питання, винесені на розгляд, засвоєні у повному обсязі; в основному сформовані необхідні практичні навички та вміння; всі передбачені планом заняття навчальні завдання виконані в повному обсязі з неістотними неточностями . Під час заняття продемонстрована ініціативність. Відповіді на теоретичні питання, розв'язання практичних завдань, висловлення власної думки стосовно дискусійних питань переважно ґрунтується на знанні теоретичних основ кримінального права.
3	Достатній рівень компетентностей. Теоретичні питання, винесені на розгляд, у цілому засвоєні; практичні навички та вміння щодо методів і технологій застосування закону про кримінальну відповідальність мають поверхневий характер , потребують подальшого напрацювання та закріплення; навчальні завдання, передбачені планом заняття, виконані, деякі види завдань виконані з помилками .
2	Недостатній рівень компетентностей. Теоретичні питання, винесені на розгляд, засвоєні частково, прогалини у знаннях не носять істотного характеру ; практичні навички та вміння щодо методів і технологій сформовані недостатньо ; більшість навчальних завдань виконано, деякі з виконаних завдань містять істотні помилки , які потребують подальшого усунення.

1	Мінімальний рівень компетентностей. Здобувач вищої освіти не готовий до заняття, не знає більшої частини програмного матеріалу навчальної дисципліни кримінологія, з труднощами виконує завдання, невпевнено відтворює терміни і поняття, що розглядалися під час заняття, допускає змістовні помилки, не володіє відповідними вміннями і навичками, необхідними для розв'язання професійних завдань у сфері запобігання злочинності.
0	Незадовільний рівень компетентностей. Відсутність на занятті

Для навчальної дисципліни «Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства» засобами діагностики знань (успішності навчання) виступають: екзамен; стандартизовані тести; аналітичні звіти, реферати; презентації результатів виконаних завдань та досліджень; презентації здобувачів вищої освіти та виступи на наукових заходах; вирішення практичних завдань у т.ч. формі квесту.

Критерії оцінювання самостійної роботи (денна форма навчання)

Самостійна робота оцінюється у здобувачів денної форми навчання не більше 10 балів.

За самостійну здобувач вищої освіти отримує бали після виконання наступних видів завдань, які оцінюються згідно їх складності:

- написання наукової роботи – 10 балів;
- участь та перемога в олімпіаді з дисциплін кафедри – 10 балів;
- участь в освітніх всеукраїнських та міжнародних заходах за напрямками кафедри – 10 балів;
- участь у наукових дослідженнях кафедри – 10 балів;
- написання та публікації статті у фаховому виданні – 10 балів;
- написання та публікація тез доповідей на конференції міжнародного та всеукраїнського рівня – 5 балів;
- написання та публікація тез доповідей регіонального рівня – 5 балів;
- участь в олімпіаді з дисциплін кафедри – 2 бали;
- підготовка та виступ на засіданні наукового гуртка кафедри – 3 бали;
- участь у науково-практичних заходах з напрямку діяльності кафедри (конференції, семінари, круглі столи тощо) – 3 (опублікування тез - 5 балів);
- членство в науковому гуртку кафедри – 3 бали;
- написання реферату або доповіді з дисциплін кафедри – 2 бали;
- підготовка презентацій з дисциплін кафедри – 3 бали
- самостійне опрацювання теоретичних питань – до 2 бали за одне питання.

Критерії оцінювання самостійної роботи (заочна форма навчання)

Самостійна робота оцінюється у здобувачів заочної форми навчання не більше 30 балів.

За самостійну роботу здобувач вищої освіти отримує бали після виконання наступних видів завдань, які оцінюються згідно їх складності:

- участь у наукових дослідженнях кафедри – 30 балів;

- написання та публікації статті у фаховому виданні – 25 балів;
- написання та публікація тез доповідей на конференції міжнародного та всеукраїнського рівня – 20 балів;
- написання та публікація тез доповідей регіонального рівня – 15 балів;
- підготовка та виступ на засіданні наукового гуртка кафедри – 15 балів;
- участь у науково-практичних заходах з напрямку діяльності кафедри (конференції, семінари, круглі столи тощо) – 15 (опублікування тез- 25 балів);
- написання доповіді з дисциплін кафедри – 5 балів;
- підготовка презентацій з дисциплін кафедри (не більше 5) – 5 балів
- самостійне опрацювання теоретичних питань – до 5 балів за одне питання.

Критерії оцінювання підсумкового контролю

Критерії оцінювання успішності навчання (критерієм успішного проходження здобувачем підсумкового оцінювання може бути досягнення ним мінімальних порогових рівнів оцінок за кожним запланованим результатом навчання навчальної дисципліни. Мінімальний пороговий рівень оцінки визначається за допомогою якісних критеріїв і трансформується в мінімальну позитиву оцінку використовуваної числової (рейтингової) шкали.

Підсумковий контроль – це перевірка рівня засвоєння знань, навичок, вмінь та інших компетентностей за певний період навчання (навчальний семестр, навчальний рік).

З навчальної дисципліни «Актуальні проблеми застосування кримінального законодавства» передбачено:

- для денної форми навчання – екзамен;
- для заочної форми навчання – екзамен.

Загальна підсумкова оцінка з дисципліни складається з суми балів за результатами:

Для денної форми навчання:

- поточного контролю (40 балів) – на підставі участі слухача у семінарських та практичних заняттях;
- самостійна робота (10 балів) – на підставі виконання та захисту відповідних завдань;
- підсумкового контролю (50 балів) – на підставі екзамену.

Для заочної форми навчання:

- поточного контролю (20 балів) – на підставі участі слухача у семінарських та практичних заняттях;
- самостійна роботи (30 балів) – на підставі виконання та захисту відповідних завдань;
- підсумкового контролю (50 балів) – на підставі екзамену.

Єдина максимальна сума балів за всі види робіт з навчальної дисципліни – 100 балів. Максимальні суми балів за виконання завдань у рамках аудиторної, самостійної/індивідуальної – 50 балів; 50 балів – за виконання завдань, винесених на підсумковий контроль.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою		Оцінка за шкалою ECTS	
	Залік	Екзамен/ диференційований залік	Оцінка	Пояснення
90-100	зараховано	Відмінно	A	«Відмінно» - теоретичний зміст курсу засвоєний у повному обсязі; сформовані необхідні практичні навички роботи із засвоєним матеріалом; всі навчальні завдання, передбачені РПНД, виконані в повному обсязі.
83-89		Добре	B	«Дуже добре» - теоретичний зміст курсу засвоєний в повному обсязі; в основному сформовані необхідні практичні навички роботи із засвоєним матеріалом; всі навчальні завдання, передбачені РПНД, виконані, якість виконання більшості з них оцінена кількістю балів, близько до максимальної.
75-82			C	«Добре» - теоретичний зміст курсу засвоєний цілком; в основному сформовані практичні навички роботи із засвоєним матеріалом; всі навчальні завдання, передбачені РПНД, виконані, якість виконання жодного з них не оцінена мінімальною кількістю балів, деякі види завдань виконані з помилками.
68-74		Задовільно	D	«Задовільно» - теоретичний зміст курсу засвоєний не повністю; але прогалини не носять істотного характеру; в основному сформовані необхідні практичні навички роботи із засвоєним матеріалом; більшість передбачених РПНД навчальних завдань виконано, деякі з виконаних завдань містять помилки.
60-67			E	«Достатньо» - теоретичний зміст курсу засвоєний частково; не сформовано деякі практичні навички роботи; частина передбачених РПНД навчальних завдань не виконані або якість виконання деяких з них оцінено числом балів, близьким до мінімального.
35-59	не зараховано	Не задовільно	FX	«Умовно незадовільно» - теоретичний зміст курсу засвоєний частково; не сформовані необхідні практичні навички роботи; більшість навчальних завдань не виконано або якість їх виконання оцінено кількістю балів, близько до мінімальної; при додатковій самостійній роботі над матеріалом курсу можливе підвищення якості виконання навчальних завдань (з можливістю повторного складання).
1-34			F	«Безумовно незадовільно» - теоретичний зміст курсу не засвоєний; не сформовані необхідні практичні навички роботи; всі виконані

				навчальні завдання містять грубі помилки або не виконані взагалі; додаткова самостійна робота над матеріалом курсу не призведе до значного підвищення якості виконання навчальних завдань.
--	--	--	--	--

7. ІНФОРМАЦІЙНЕ ТА МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Основні нормативні акти:

- акти міжнародного права:

1. Рішення Європейського Суду з прав людини від 17 липня 2014 року. Справа «Омельченко проти України» (Заява № 34592/06). URL: <http://ovu.com.ua/articles/24103-sprava-omelchenko-proti-ukrayini-zayava-34592-06>

2. Проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання: Конвенція (Конвенцію ратифіковано із застереженнями Указом Президії Верховної Ради від 26 січня 1987 року № 3484–XI).

3. Про заходи щодо протидії торгівлі людьми: Конвенція Ради Європи Ратифікація від 21 вересня 2010 року № 2530-VI URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_858

4. Проти транснаціональної організованої злочинності: Конвенція Об'єднаних націй. Ратифікація від 04 лютого 2004 року № 1433-IV URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_789

5. Про запобігання насильства стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами: Конвенція Ради Європи. Ратифікація від 20 червня 2022 року № 2319-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2319-20#Text>

6. Про боротьбу з фінансуванням тероризму: Міжнародна Конвенція. Ратифікація від 12 вересня 2002 року № 149-IV. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_518

- закони:

1. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. 141 с.

2. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05 квітня 2001 року № 2341-III: *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25. 26. 131 с.

3. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України. від 07 грудня 1984 року № 8073-X. *Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР)*. 1984. № 51. ст. 1122.

4. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13 квітня 2012 року № 4651-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9-10. № 11-12. № 13, ст. 88.

5. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини: Закон України від 23 лютого 2006 року № 3477-IV. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 2006. № 30. Ст. 260.

6. Про міжнародні договори України: Закон України від 29 червня 2004 року № 1906-IV. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 2004. № 50. Ст. 540.

7. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2014, № 49, ст.2056.

8. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 02 червня 2016 року № 1402-VIII. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 2010, № 41-42, № 43, № 44-45, ст.529.

- постанови, інші рішення, роз'яснення суддів (Конституційного, Верховного):

1. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 7 від 04 червня 2010 року «Про практику застосування судами кримінального законодавства про повторність, сукупність і рецидив злочинів та їх правові наслідки»;

2. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 16 від 26 грудня 2003 року «Про практику застосування судами України законодавства про погашення і зняття судимості»;

3. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 7 від 24 жовтня 2003 року «Про практику призначення судами кримінального покарання»;

4. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 12 від 23 грудня 2005 року «Про практику застосування судами України законодавства про звільнення особи від кримінальної відповідальності»;

5. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 7 від 03 червня 2005 року «Про практику застосування судами примусових заходів медичного характеру та примусового лікування»;

6. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 1 від 26 квітня 2002 року «Про судову практику у справах про необхідну оборону»;

7. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 6 від 31 травня 2002 року «Про практику розгляду судами справ про застосування примусових заходів виховного характеру»;

8. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 2 від 26 квітня 2002 року «Про умовно-дострокове звільнення від відбування покарання і заміну не відбутої частини покарання більш м'яким»;

9. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 17 від 26 грудня 2003 року «Про внесення змін і доповнень до постанови Пленуму Верховного Суду України від 28 грудня 1996 року № 15 «Про практику направлення військовослужбовців, які вчинили злочини, в дисциплінарний батальйон»;

10. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 10 від 06 листопада 2009 року «Про судову практику в справах про злочини проти власності»;

11. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 5 від 16 квітня 2004 року «Про практику застосування судами України законодавства у справах про злочини неповнолітніх»;

12. Постанова Пленуму Верховного Суду України № 13 від 23 грудня 2005 року «Про практику розгляду судами кримінальних справ про злочини, вчинені стійкими злочинними об'єднаннями».

13. Про затвердження Порядку ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події: Наказ МВС України від 08 лютого 2019 року № 100.

- судова практика ЄСПЛ:

1. Стислі виклади рішень щодо України, винесені Європейським судом з прав людини. Міністерство юстиції України. URL: <https://minjust.gov.ua/m/stisli-vikladi-rishen-schodo-ukraini-vineseni-evropeyskim-sudom-z-prav-lyudini>

2. Звіти про результати діяльності уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини. 2006-2023 роки. Міністерство юстиції України. URL: <https://minjust.gov.ua/m/zviti-pro-rezultati-diyalnosti-upovnovajenogo-u-spravah-evropeyskogo-sudu-z-prav-lyudini>

Підручники:

1. Кримінальне право України. Загальна частина: підручник. А.А. Васильєв, Є.О. Гладкова, О.О. Житний та ін.; за заг. ред. проф. О. М. Литвинова; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2020. 428 с.

2. Сухонос В.В., Білокінь Р.М. Кримінальне право України. Загальна частина підручник. Суми: Університетська книга, 2018. 420 с.

3. В.П. Кушпін, І.І. Циліорик та А.В. Кушпін. Кримінальне право України. Загальна частина. 2018. Львів: Видавництво Львівської політехніки. 444 с.

4. Кримінальне право України: Особлива частина: підручник. В.Я. Тацій, В.І. Борисов, В.І. Тютюгін та ін.; за ред. В.Я. Тація, В.І. Борисова, В.І. Тютюгіна. 6-те вид., перероб. і допов. Харків: Право, 2020. 768 с.

Навчальні посібники, інші дидактичні та методичні матеріали:

1. Кримінальне право (Загальна частина): Навчальний посібник. О.С. Скок, С.А. Шалгунова, Т.В. Шевченко, І.В. Шило; за заг. ред. к.ю.н., доц. С.А. Шалгунової С.А. Друге видання. Дніпро: ДДУВС, 2021. 328 с.

2. Кримінальне право (Загальна частина): Навчальний посібник. С.А. Шалгунова, О.С. Скок, Т.В. Шевченко, О.І. Соболю, С.М. Школа, С.А. Риб'янець, Ю.В. Волошина, А.О. Марієнко, В.А. Якушкін; за заг. ред. к.ю.н., доц. С.А. Шалгунової С.А. Херсон : Айлант, 2019. 296 с.

3. Конопельський В.Я., Плужнік О.І., Резніченко Г.С. Основи кримінального права: навчальний посібник. Одеса: ОДУВС, 2021. 302 с.

4. Кримінальне право України. Особлива частина: збірник задач. За заг. ред. д.ю.н., проф. Савченка А.В. та к.ю.н., доц. Мостепанюк Л.О. Київ: НАВС, 2018. 101 с.

5. Кримінальне право України. Особлива частина : навчальний посібник. Конспект лекцій. Дідківська Г.В., Нікітін Ю.В., Мірошніченко С.С., Курбатова І.С., Бодунова О.М., Гмирін А.А., Завидняк І.О., Лугіна Н.А., Мудряк Т.О., Топчій В.В., Драган О.В. ; За загальною редакцією Топчія В.В. Ірпінь, 2021. 206 с.

6. Кримінальне право України. Особлива частина: навч. посіб. А.А. Васильєв, О.О. Житний, Є.О. Гладкова та ін.; за заг. ред. проф. О.М. Литвинова. Харків: Право, 2020. 656 с.

7. Кримінальне право України. Особлива частина: навчальний посібник. Попович О.В., Томаш Л.В., Латковський П.П., Бабій А.Ю. Чернівці, 2022. 319 с.

8. Кримінальний кодекс України з постатейним коментарем, висновками Верховного Суду: станом на 01.01.2021. Упоряд. С.Г. Туманов. 2-ге вид., перероб. і допов. Харків : Право, 2021. 976 с.

9. Марін О. Відповідальність за кримінальні правопорушення у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної із наданням публічних послуг: навчальний посібник. Київ: Дакор, 2021. 272 с.

10. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України. За заг. ред. доктора юрид. наук, проф. І.М. Копотуна. Київ : Професіонал, 2021. 912 с.

11. Науково-практичний коментар Кримінального кодексу України. Станом на 20 січня 2018 року. За заг. ред. Глунька В.В. Київ: Видавничий дім «Професіонал», 2018. 784 с. Постанови Пленуму Верховного Суду України в кримінальному судочинстві. упоряд.: Вереша Р.В., Карпунцов В.В. Київ: Алерта, 2022. 322 с.

12. Словник Загальної частини кримінального права України. Авт.-упоряд. С.Ф. Денисов, М.В. Пузиревський. Чернігів : Десна Поліграф, 2018. 536 с.

13. Сухонос В.В., Сухонос В.В., Білокінь Р.М. Кримінальне право України. Особлива частина. Суми: Університетська книга, 2020. 672 с.

14. Туркот М.С., Столітній А.В., Шмаленя С.В., Снігар М.І. Кримінальний кодекс України з постатейними матеріалами практики Європейського суду з прав людини. Київ: Норма права, 2022. 1104 с.

15. Кримінальне право України. Частина 1: конспект лекцій: навчально-методичний посібник для здобувачів денної та заочної форми навчання першого (бакалаврського) рівня вищої освіти за спеціальністю 081 «Право». Попович О.В., Томаш Л.В., Латковський П.П. Чернівці, 2022. 182с.

16. Савченко А. Кримінальна відповідальність за катування в Україні та зарубіжних країнах: навчальний посібник. Київ: Кондор, 2018. 240 с.

17. Туляков В.О. Парадигми кримінального права: навчально-методичний посібник. Одеса: НУ «ОЮА», 2022. 41 с.

18. Тютюгін В.І., Рубашенко М.А. Кримінальне право України (Загальна та Особлива частини): посіб. для підгот. до зовніш. незалеж. Оцінювання. Відп. ред. В.І. Тютюгін. 2-ге вид., перероб. і допов. Харків: Право, 2021. 336 с.

19. Бурда С.Я., Гарасим П.С., Кісілюк Е.М., Созанський Т.І. Кримінально-правова характеристика злочинів у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів: посібник для підрозділів Національної поліції у схемах. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2019. 48 с.

Монографії та інші наукові видання:

1. Criminal Law of Ukraine (Punishment and Other Criminal Measures: National Approach): Training Manual. Ye.L. Streltsov, V.O. Tulyakov, E.E. Kuzmin; Nat. Univer. "Odesa Law Acad.". Odesa: Helvetica, 2020. 80 p.

2. Андрушко А.В. Кримінальна відповідальність за незаконне поміщення в заклад з надання психіатричної допомоги : монографія. Київ: ТОВ «РІК-У», 2019. 228 с.

3. Берзін П.С., Коротюк О.В. Кримінальне законодавство України XIX – XXI століть. Збірник нормативно-правових актів у 6-ти томах. Київ: ОВК, 2020. 2568 с.

4. Вознюк А.А. Кримінальна відповідальність за створення злочинних об'єднань та участь у них: монографія. Київ: Видавничий дім «Освіта України», 2018. 928 с.

5. Дудоров О.О., Хавронюк М.І. Відповідальність за домашнє насильство і насильство за ознакою статі (науково-практичний коментар новел Кримінального кодексу України). Київ: Ваїте, 2019. 288 с.

6. Дудоров О.О., Вознюк А.А. Кримінальна відповідальність за злочини, вчинені злочинною спільнотою: аналіз законодавчих новел. Новітні кримінально-правові дослідження 2021: Альманах наукових праць. 2021. С. 21-31.

7. Дудоров О.О., Вознюк О.О., Чернявський С.С. Кримінальна відповідальність за злочини, вчинені злочинною спільнотою (статті 255, 255-1, 255-2, 255-3, 256 Кримінального кодексу України): науково-практичний коментар. Вид-во: Норма права, 2021. 130 с.

8. Дудоров О.О., Ємельяненко В.В. Мовчан Р.О. Кримінальна відповідальність за незаконне заволодіння транспортним засобом: аналіз законодавчих новел. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 1. С. 277-286.

9. Дудоров О.О., Каменський Д.В., Титаренко С.С. Стаття 205-1 Кримінального кодексу України як антирейдерська заборона : проблеми тлумачення, застосування і вдосконалення. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка*. 2021. №1. С. 116-135. 317

10. Коваленко І.А. Фальсифікація та обіг фальсифікованих лікарських засобів: кримінально-правове дослідження. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2018. 232 с.

11. Крайник Г.С. Кримінальна відповідальність за забруднення або псування земель в Україні: монографія. Харків: Друкарня Мадр., 2019. 204 с.
12. Кримінальний та Кримінальний процесуальний кодекси: постатейний покажчик правових позицій Верховного Суду – Великої Палати та Касаційного кримінального суду (практика 2020 року). упор. Ткачук О.М. Харків: Право, 2021. 378 с.
13. Куц В.М., Мамотенко О.П. Незаконне поводження з аналогами підакцизних товарів (кримінально-правові аспекти). Київ : Норма права, 2020. 200 с.
14. Куц В.М., Цховребов А.О. Кримінальна відповідальність за безпосереднє втручання у забезпечення правопорядку. Київ: Норма права, 2020. 184 с.
15. Лазаренко А.М., Остапчук Л.Г. Деякі аспекти застосування медіації в теорії кримінального права. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. №1. С.232-234.
16. Михайленко Д.Г. Протидія корупційним злочинам засобами кримінального права: концептуальні основи. Київ: ОЛДІ+, 2017. 582 с.
17. Олейніков Д.О., Харитонов Є.І., Сичевський В.В. Науково-практичний коментар до Розділу I Особливої частини Кримінального кодексу України (Злочини проти основ національної безпеки України). Харків: Право, 2016. 232 с.
18. Орловський Б.М. Кримінально-правовий захист фізичної особи: національна та зарубіжна регламентація: монографія. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2018. 428 с.
19. Петков С.В., Журавльов Д.В., Дрозд О.Ю., Дрозд В.Г. Юридична відповідальність за корупційні правопорушення. Законодавство, актуальна судова практика, коментарі, роз'яснення, міжнародний досвід. Київ: ЦУЛ, 2022. 442 с.
20. Пилипенко І.В. Кримінально-правова протидія самоправству. Київ: Алерта, 2021. 300 с.
21. Пономаренко Ю.А. Загальна теорія визначення караності кримінальних правопорушень: монографія. Харків: Право, 2020. 720 с. 318
22. Провоторов О.П. Юридичні особи в кримінальному праві України. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2021. 188 с.
23. Саченко А.П. Практика Європейського суду з прав людини. Кримінальний аспект. Київ: Дакор, 2022. 208 с.
24. Семенишин М. Об'єктивні ознаки бандитизму за кримінальним законодавством України. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 3. С. 258-264.
25. Собко Г.М. Психічне насильство: кримінологічні та кримінально-правові засади протидії: монографія. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2020. 484 с.
26. Сотула О.С., Кияшко О.О. Посягання на життя державного чи громадського діяча: ретроспектива та компаративістика. Тип видання: монографія. Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2020. 246 с.

27. Туркот М.С. Військові кримінальні правопорушення: Розділ XIX Особливої частини Кримінального кодексу України з постатейними матеріалами практики Європейського суду з прав людини, Верховного Суду України, Верховного Суду, апеляційних і місцевих судів. Київ: Норма права, 2021. 478 с.

28. Хавронюк М.І. Кримінальні проступки: науково-практичний коментар статей Кримінального кодексу України. Київ: Дакор, 2022. 266 с

29. Хелік В.В. Поняття та зміст порушень правил безпеки дорожнього руху особами, які керують транспортними засобами. *Вісник Пенітенціарної асоціації України*. 2019. № 2. (8). С. 168-177.

30. Чернявський С.С., Дудоров О.О., Вознюк А.А. Кримінальна відповідальність за злочини, вчинені злочинною спільнотою (статті 255, 255-1, 255-2, 255-3, 256 Кримінального кодексу України). Науково-практичний коментар. Київ: Норма права, 2021. 130 с.

31. Шаблистий В.В. Коломієць В.Ю. Тілесне ушкодження як злочин проти життя та здоров'я людини за кримінальним правом України: монографія; за заг. ред. д-ра юрид. наук, доц. В.В. Шаблистого. Дніпро: Видавець Біла К.О., 2020. 164 с.

32. Шевченко Т.В. До питання про встановлення або поширення злочинного впливу за статтею 255-1 КК України. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2023. № 6. С. 302-307.

33. Шевченко Т.В. Незаконний збут наркотичних засобів з використанням електронних інформаційних ресурсів: проблеми кваліфікації. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2024. Т. 3. Вип. 84. С. 408-413.

34. Шевченко Т.В. Одержання доступу до дитячої порнографії як ознака об'єктивної сторони статті 301-1 КК України. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: право, публічне управління та адміністрування*. 2023. № 8. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2023-8-01-05>.

35. Шевченко Т.В. Психологічне насильство як ознака об'єктивної сторони домашнього насильства за ст. 126-1 КК України. *Moderní aspekty vědy: XXXI. Díl mezinárodní kolektivní monografie. Mezinárodní Ekonomický Institut s.r.o.. Česká republika: Mezinárodní Ekonomický Institut s.r.o.* 2023. str. 453. С. 124-137.

Лист оновлення та перезатвердження робочої програми навчальної дисципліни

[illegible]